

σφοντίλι» που λέγανε στο χωριό.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Θα σου περάσει. Θα σου περάσει... Ακου, φίλε μου, απ’ ό,τι βλέπω εσύ κωπιπλατείς χωρίς πυξίδα. Είμαι βέβαιος ότι το ‘θελες που τα ‘χασες τα λεφτά σου. Θα ‘θελα να μάθαινα λεπτομέρειες.

ΤΑΚΗΣ: Ξέχασε τα τώρα, μια άλλη φορά. Άλλη φορά τα λέμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Εντάξει. ‘Όπως νομίζεις. *(Σηκώνεται.)* ‘Άκουσε θα πάω να ρωτήσω κάτι το Βασιλάκη.

ΤΑΚΗΣ: Εντάξει. *(Ο Μιχάλης πλησιάζει το τραπέζι της Μανίλας. Χαζεύει για λίγο με την παρτίδα και το χαρτί του ξαδέλφου. Τον ρωτά κάτι και γυρίζει. Πηγαίνει και στον μπουφέ και ρωτά το Γιάννη τον Καφετζή. Γυρίζει. Ο Τάκης είναι βυθισμένος στις σκέψεις του. Ο Μιχάλης έρχεται δίπλα του και τον διακόπτει.)*

ΜΙΧΑΛΗΣ: Λοιπόν, ο Λουκάς είναι ο μόνος που περνά απ’ εδώ. Έρχεται κάθε Τρίτη βράδυ και παίζει Μανίλα. Έχει πάρει ένα μαγαζί στο Google, δίπλα σου. Τώρα ίσως περνά και ο Αντώνης, αλλά ο Γιάννης δεν τον γνωρίζει.

ΤΑΚΗΣ: Ο Λουκάς στο Google; Δίπλα μου δηλαδή. Τι κάνει; Πώς είναι;

ΜΙΧΑΛΗΣ: ‘Όλοι λένε ότι έχει καλή περιουσία. Τώρα γιατί ήρθε στο Google, ποιος ξέρει; Δεν ήρθε να σε δει;

ΤΑΚΗΣ: Αν είχε δεν θα στο ‘λεγα; Μπορεί να μην ξέρει πού είμαι και τι έγινε.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Μα κοροϊδεύεις τον εαυτό σου; Εδώ το μάθανε κι οι κότες. ‘Όσο αξίζει ο Πάνος ο κουνιάδος σου...

ΤΑΚΗΣ: Γιατί; Τι κάνει ο Πάνος;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Αυτός, παιδί μου, είναι ο Νεολόγος των Πατρών. Έτσι τον ονόμασαν. Πληροφοριοδότης Α’ κατηγορίας, αρσενική κουτσομπόλα!

ΤΑΚΗΣ: ... Δεν πειράζει Μιχάλη. Καλά να ‘ναι ο άνθρωπος.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Λοιπόν, άκουσε τώρα φίλε μου. ‘Όλοι εκεί στο τραπέζι της Μανίλας είναι όλοι στο ΚΟΛ-ΠΟ. Αυτός αριστερά με το καθουράκι την έχει πάρει τη σύνταξη. Να πας εκεί να δεις τα λίμπό*, πάνε βροχή. Παιζώ δεν λέει ποτέ. Δίπλα του είναι ο Χριστάκης.

ΤΑΚΗΣ: Ποιος Χριστάκης;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ο Χριστάκης... Ο Γάκης με το όνομα.

ΤΑΚΗΣ: Δεν δουλεύει δηλαδή κανένas τους; Δεν δουλεύανε;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Για το Χριστάκη κανένas δεν ξέρει τι έκανε. ‘Όσο για τον «καθουράκι» ήταν χρόνια στα Κοντράτα. Έχει γυρίσει παντού... Μπονικίλα, Κουμπαμπίτι, Καμπέρα, παντού. Τώρα αυτά που ‘κανε ο Whitlam τους ήρθαν κουτί. Αυτά περιμένανε. Γέμισε ο κόσμος λεφτά.

ΤΑΚΗΣ: Τι λεφτά ρε Μιχάλη; Πού είναι τα λεφτά; Σοβαρολογείς;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ασφαλώς σοβαρολογώ. Αρκεί να μην πας με το σταυρό στο χέρι.

ΤΑΚΗΣ: Μα μου μιλάς για λεφτά από απάτεωνιές, από κλεψιές και από ψευτιές; Τι λες ρε Μιχάλη; Εσύ μου μιλάς έτσι; Εσύ μου λες για ψευτοσυντάξεις, για ατιμιές, για ανηθικότητες;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Δεν θα ‘μαστε καλά νομίζω.

ΤΑΚΗΣ: Μα τώρα σοβαρολογείς; Παίρνεις παράδειγμα από τους καφενόβιους, τους τεμπέληδες,

τους αλήτες; Εσύ τα λες αυτά;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Δεν μου λες, φίλε μου, μπορείς να μου πεις πού ζεις;

ΤΑΚΗΣ: Εδώ ζω, στο Randwick του Σύνδνεϊ Αυστραλίας.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Δεν νομίζω. Ξέρεις τι πάει να πεί Social Security;

ΤΑΚΗΣ: Ασφαλώς ξέρω.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέρεις τι σημαίνει Medibank;

ΤΑΚΗΣ: Ναι ξέρω. Πιστεύω, μάλιστα, ότι αυτό θα βουλιάξει τη χώρα.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Α! Αυτό το ξέρεις και τους τεμπέληδες τους ξέρεις. Εκείνο όμως που αγνοείς είναι ότι ο γείτονάς μου ο γιατρός, ο Κωνσταντακόπουλος, που πήρε με χίλια βάσανα την άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος και βρωμούσαν τα χνώτα του από την πείνα... Θα ‘πρεπε να ξέρεις ότι οδηγούσε ένα Valiant του ‘64 γεμάτο σκουριά. Ξέρεις τι οδηγά τώρα;

ΤΑΚΗΣ: ‘Οχι.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Να σου πω εγώ; Jaguar, φίλε μου, και η γυναίκα του Μερσεντές

ΤΑΚΗΣ: Με γεια του, με χαρά του!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι, αλλά πώς τα ‘κανε;

ΤΑΚΗΣ: Πώς;

ΜΙΧΑΛΗΣ: ‘Όπως λένε, μετά το Medibank, από είκοσι επισκέψεις την εβδομάδα έφθασε τις διακόσιες μέσα σε λίγο καιρό.

ΤΑΚΗΣ: Τι είπες; Διακόσιες;

ΜΙΧΑΛΗΣ: Μάλιστα διακόσιες και τριακόσιες. Και κάτι άλλο ακόμη: έχεις ακούσει γιατρό να πληρώνει σχεδόν τον πελάτη και να του δίνει και τα φάρμακα δωρεάν;

ΤΑΚΗΣ: ‘Οχι, δεν έχω. Αλλά πώς; Γιατί;

ΜΙΧΑΛΗΣ: (Με έμφαση.) Μα πού ζεις παιδάκι μου;

ΤΑΚΗΣ: Μα δεν γίνεται έλεγχος; Ο γιατρός είναι επιστήμονας με υπεύθυνα χαρτιά, αποδείξεις κλπ κλπ.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ναι, έτσι να πιστεύεις! ‘Άκουσε, φίλε μου, ξέρω ότι εσύ θέλεις να κάνεις τώρα τους δικούς σου λογαριασμούς. Κάνε, λοιπόν, τα μαθηματικά σου και τα λέμε. Αύριο πάντως, ό,τι και να γίνει και όπως και να γίνει, πρέπει να πας στο Ταμείο Ανεργίας να δηλωθείς. Αν θέλεις έρχομαι κι εγώ μαζί.

ΤΑΚΗΣ: ‘Ο... όχι, όχι δεν είναι ανάγκη.

ΜΙΧΑΛΗΣ: (Κοιτάζει το ρολόι του.) Πρέπει να φύγουμε, θα περιμένει η Μαρία

ΤΑΚΗΣ: Ναι πάμε.

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέρεις κάτι; Τώρα που τελειώνει το γήπεδο θα γεμίσει εδώ. ΘΕΛΕΙΣ να καθήσουμε;

ΤΑΚΗΣ: Οχι, καλύτερα να πηγαίνουμε.

(Σηκώνονται, χαιρετούν το Βασιλάκη και τον Καφετζή και προχωρούν στην πόρτα. Εκεί ο Μιχάλης σταματά και τον φέρνει πίσω στο τραπέζι.)

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ξέχασα μωρέ. Να εδώ είναι \$2.000 Πάρε μια τηλεόραση κι ένα πλυντήριο.

* Αύξηση του πονταρίσματος, διπλασιασμός,

